

నా కళ్ళు ఇరవైవాయిగంటలూ పనిచేస్తాయి. నా గుండెలు అనుక్షణం కొట్టుకుంటాయి. నా చేతులు అవిరామంగా తిరుగుతాయి.

గోడపై నా కాపురం. నా పేరు గోడ గడియారం.

ఇక్కడి ఈ గోడకివచ్చి కౌద్దిరోజులే అయింది. వెళ్ళిపోతూ వెళ్ళి పోతూ తన గుండెల్ని పిండే వ్యాధినుంచి రక్షించారనే ప్రేమతో లేక ప్రభుత్వం నా గత కాలపు యజమాని నన్నూ, సోదరులనీ తీసుకువచ్చి వీళ్ళకి, ఈ హాస్పిటల్ వాళ్ళకి ఇచ్చాడు. అంతకు ముందర అందరం ఒకేచోట "డింగ్... డాంగ్... డింగ్... డాంగ్..." "అలారం... అలారం" "కులాసా... కులాసా" అని గడి పేవాళ్ళం రోజులు.

ఇక్కడకి వచ్చిందగ్గర్నుంచి కుతూ హలం, క్యూరియాసిటీ, పుకాసాహం, పుద్రేకం, పుద్వేగంగా క్షణం క్షణం గడుస్తుంది... నడుస్తోంది నాకు.

ఎదురుగా మధ్యలో నెంట్రిల్ మోవిటర్. నా ఎదురుగా మూడు బెడ్లు. నా క్రిందని సరిగా నాక్కనిపించకుండా వినిపించడం మాత్రమే జరిగేచోట ఒక బెడ్. నా కుడి వైపు చిన్న గదివంటిది. - కాని గది కాదు. - ఈ గది అజాగా కలిపే వున్నాయి. అక్కడో బెడ్లు.

ఇది హృదయరోగ నిలయం. ఇక్కడ అన్ని ప్రక్కలా గుండెగోడల మారుమూలల చిరు చిరు దారుణాలనుంచి బయటైన మోరాలవరకు గురైన పేషెంట్లు!

మోవిటర్కి ఎదురుగా కాస్త వారిదానికి వీలైన కుర్చీలో కుర్ర డాక్టరు ఆతనికి ఎదురుగా మోవిటర్ వున్న పేజికి ఆవకల ఎర్ర పంజాబీనర్స్. ఆ అమ్మాయి ఏవేవో రాసేస్తోంది-ఆ అబ్బాయి ఇంకేవేవో రాసేస్తున్నాడు.

ఓను. ఇది వగలు. వగలు కురవడానికి వీలుపడవి వగలు.

మూడు వక్కలమీదా ముగ్గురు పేషెంట్లు న్నారు. ముగ్గురినీ వైర్లతో మోవిటర్ కి కలిపి వుంచారు. ఈ మోవిటర్ల నుంచి నెంట్రిల్ మోవిటర్లోకి వెళ్ళాయి హృదయ కండలాల సంకోచ వ్యాకోచ వివరాలు.

అలల వంటివి ఆకువచ్చు రంగులో.... దిక్కుతోచని జనప్రవాహంలా గది గది పరిగెడుతున్నాయి మోవిటర్ మీద.

గుండెలో జరిగే విద్యుత్ క్రియల పలికావి చూపించే రేఖలివి. ఈ రేఖలివివర్ణలో అప్పుడప్పుడు కలిగే స్వల్పమైన మార్పులు జరగబోయే, లేక జరుగుతున్న ప్రమాదాలకి సూచికలు.

అన్నిరేఖలూ ఒకేలా అర్థంలేనట్లు కనిపిస్తున్న వాటిలో అనేక రకాలున్నాయి. చిన్న పేరు విసికుండా వింటున్నాను. కానికొన్ని కొన్ని వదలు వర్వసామాన్యంగా వినిపిస్తుంటాయి. అందులో ఎక్టోపిక్కు ఒకటి.

ఈ ఎక్టోపిక్కువున్నా వర్వారేదన్నట్లుగా వుంటున్నారే వీళ్ళు 'ప్రమాదం ప్రమాదం' అన్నట్లుగా కూడా వుంటున్నారు అంటే ఇవి కొన్నికొన్ని సార్లు ప్రమాదకరమూకొన్ని

కొన్ని సార్లు ప్రమాదరహితమూ అన్నమాట. ఏమిటో వివాదస్పదంగా వున్నట్లు స్పష్టంగా చెప్పాలంటే అస్పష్టంగా వున్నట్లు అనిచదందేదూ!:

మొదటిసారి నేను ఈ ఎక్టోపిక్కు గురించి విన్నప్పుడు, ఆ చెబుతున్న డాక్టరు ముఖం.... ఆదుర్దా.. చెమట బిందువులూ.. గొంతులో వణుకూ విన్నా. నా గుండెలు కూడా డడడడ లాడడం ప్రారంభించాయి.

నరమానవుణ్ణి కాని నాకే ఇలా గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడితే, మనుషులకి మగువలకి విర్యయం, అభయం ఎలా వుంటాయి:

మొదట విన్నప్పుడు కలిగిన భయం, తర్వాత ఎన్నిసార్లు అభయం ఇచ్చినా కనీసం పందేహంలా నైనా మిగిలి వుంటుంది.

ఇలాంటి నా రెక్కర్లని ఆ కాసేపు అవి అదిగో వాళ్ళని విందాం-

పంజాబీ వర్చుసిల్ల కుర్ర డాక్టరు భుజం మీద కొట్టింది. చునవాడు చేతులు ముడుచు కున్నట్లు మొఖం పెట్టి, "మంచిది కామనీకే" అన్నాడు

"అంటే" అంది. "ఆలోచించుకో" అన్నాడు.

"నేనెవర్నీ లక్ష్యపెట్టను" అంది. ఆ అమ్మాయి నిర్లక్ష్యం ఆ అమ్మాయి నిలబడ్డ తీరులోనే కనిపిస్తుంది. ఆ అమ్మాయి కళ్ళలో కనిపిస్తుంది.

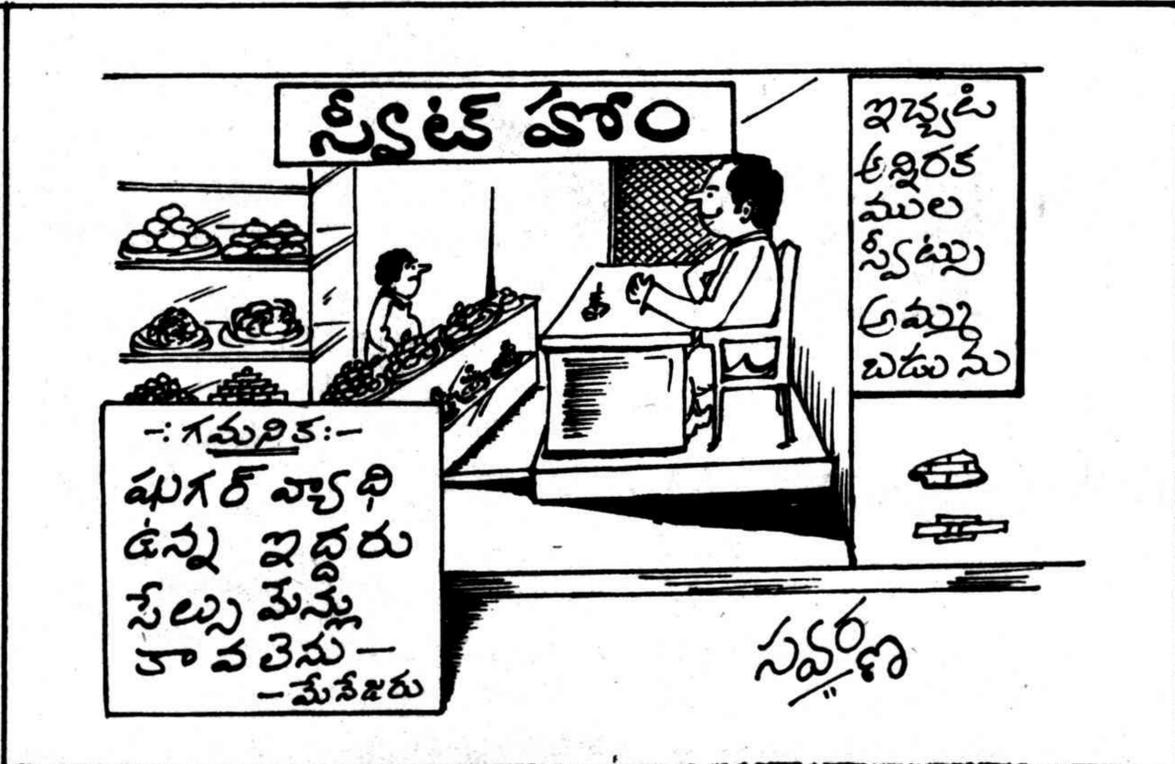
ఈ నిర్బీతికి కారణం అనుభవంలేకపోవడం అన్న విషయం ఇంకా ఆ అమ్మాయికి తెలీదు.

కాని భయంలేని హనిషిలేడు అని నాకి మధ్య తెలుస్తోంది. మళ్ళీ నేను మాట్లాడు తున్నాను మధ్యలో.

వీళ్ళ సంభాషణ. ప్రవర్తనా ఎటు దారి తీసునోకాని అకస్మాత్తుగా తలుపుతోసుకుని లోపలికి ప్రవేశించాడు కన్నలెంట్-అంటే సీనియర్ డాక్టరు.

అబ్బాయి నిలబడ్డాడు. అమ్మాయి వర్చు కుంది.

ఈ కన్నలెంట్స్ వి చూస్తేగారి దుమారం గుర్తుస్తుంది. వీళ్ళు నేలమీద నిలబడరు. గోడకి అనుకోరు. వగలూ, రాత్రీ ఒకటే వరుగు. కనీసం పేషెంట్లుని సరిగా చూసే సాటి సమయంకూడా వున్నట్లు కనిపించదు. శ్రమించడమే కాని విశ్రమించడం ఎరగని

వాళ్ళు. వీళ్ళకి ఇరవై నాలుగంటలు పేషెంటు ప్రాక్టీసు అర్థమేటికేల్కొంటుంది. 'ఎలావున్నారే పేషెంటు?' అన్నాడు. కుర్రాడు చిలక వలుకులు వలికాడు. అమ్మాయి తను చెప్పవలిపింది చెప్పింది. 'గుడ్ లాక్' అని వెళ్ళిపోయాడు కన్ను లైంటు.

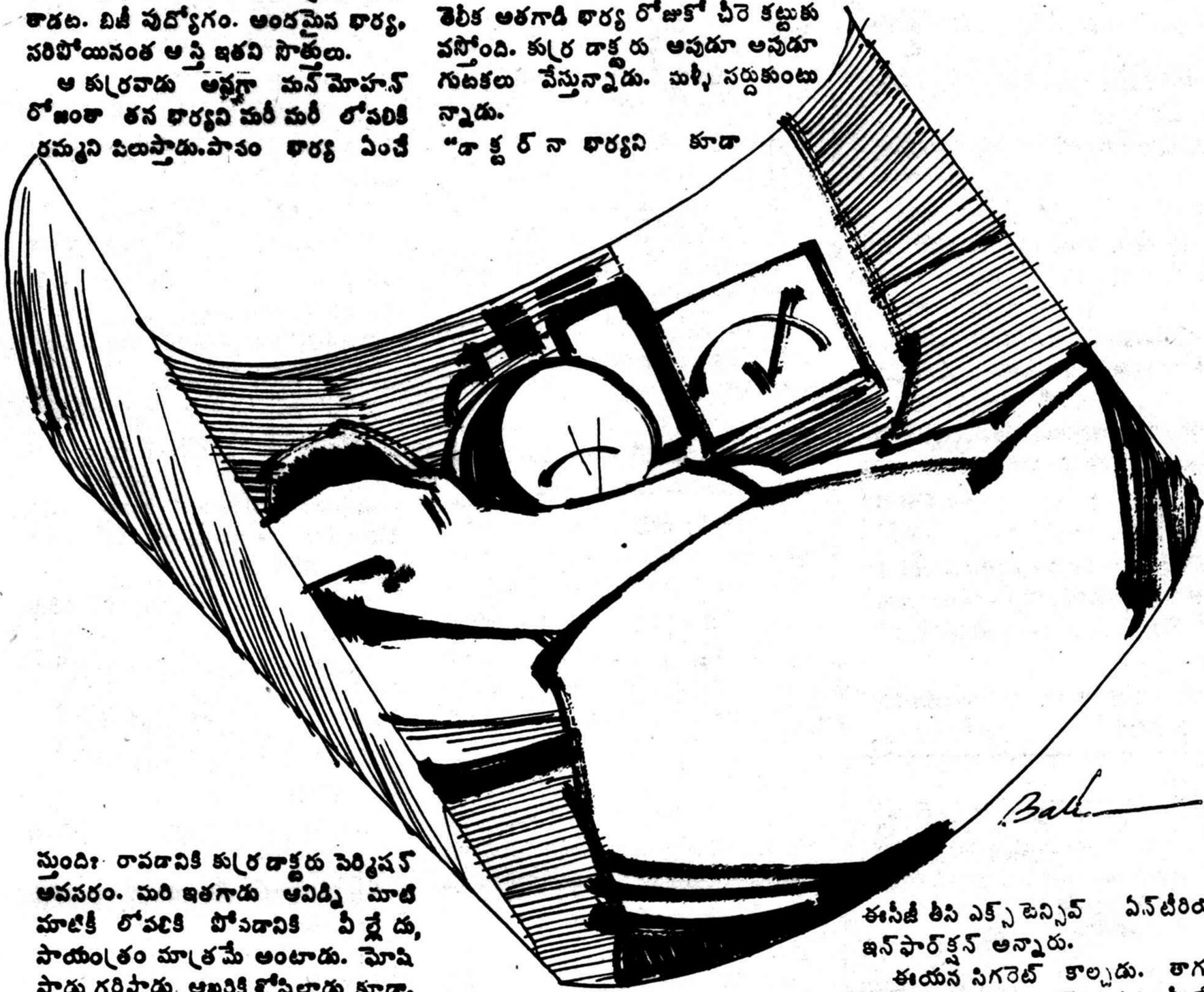
ఎవరికీ దేవికీ గుడ్ లాక్! అర్థంకాదు. మొదటి పేషెంటు పేరు మన్ మోహన్ క్రిష్ణ. వయసు 32 సంవత్సరాలు. గుండెలో తీవ్రమైన నొప్పి ఒకరాత్రి బయలుదేరింది. స్పోకింగ్ చెయ్యడట. అప్పుడూ అప్పుడూ వదిలేసు రోజులకొకసారి మాత్రం తాగు తాడట. బిజీ వుద్యోగం. అందమైన భార్య. సరిపోయినంత ఆస్తి ఇతని సొత్తులు.

ఆ కుర్రవాడు అన్నగా మన్ మోహన్ రోజంతా తన భార్యని మరీ మరీ లోపలికి రమ్మని పిలుస్తాడు. పాపం భార్య ఏంటే

ప్రీ స్రియూ 'మెడికోస్కోపిక్'

తెలిక అతగాడి భార్య రోజుకో చీరె కట్టుకు వస్తోంది. కుర్ర దాక్కరు అప్పుడూ అప్పుడూ గుటకలు వేస్తున్నాడు. మళ్ళీ సర్దుకుంటు న్నాడు.

"దాక్కర నా భార్యని కూడా

స్తుంది: రావడానికి కుర్ర దాక్కరు పెర్మిషన్ అవసరం. మరీ ఇతగాడు అవిడ్ని మాటి మాటికీ లోపలికి పోవడానికి వీల్లేదు, పాయంత్రం మాత్రమే అంటాడు. మోపి స్తాడు, గర్జిస్తాడు అలిసి కోషిల్లాడు కూడా. గుండెనొప్పి తీవ్రమైనది ఆ రోజున. గుండె లోపలి విమ్యుత్తరంగాలు రికార్డు చేశాము: ఈసీజీ తీశాము. "ఎక్స్ టెన్సివ్ ఏన్ టీరియర్ ఇన్ ఫార్ కన్" అన్నాము. గుండె ముందు వెపు వుండే గోడగోడంకా పోయిందన్నారు.

ఇతనికి చెప్పం కనక సువ్వు ఏద్యడానికి కూడా వీల్లేదన్నారు అతగాడి భార్యతో. ఏద్యలేక, నవ్వలేక ఏం చెయ్యాలో

వుండ నివ్వండి" అంటాడు మన్ మోహన్ క్రిష్ణ. వుండివుండి గుండె వట్టుకుంటాడు. విజంగా నొప్పివుండో. లేదో తెలీకుండా పోయింది తనకి.

రెండవ పేషెంటు పేరు ఏదో తెలీదు. అంటే గుర్తురావడం లేదు. కస్మీరీ గేటు దగ్గర బట్టలషాపుట. ఇతను కూడా యువ కుడే. వయసు 45 ఏళ్ళదాకా వుంటుంది.

ఈసీజీ తీసి ఎక్స్ టెన్సివ్ ఏన్ టీరియర్ ఇన్ ఫార్ కన్ అన్నారు.

ఈయన సిగరెట్ కాల్పాడు. తాగడు. సుగర్ జబ్బుగానీ, బ్లడ్ ప్రెషరుగానీ లేవు. వంశపారంపర్యంగా వచ్చిన సూచనలు కూడా లేవు

ఏమిటో మానవుడు తెలిసినన్ని తలు పులు తెరిచి రహస్యాలు తెలుసుకున్నా మొత్తం తలుపులు ఎన్నో తెలీనపుడుఎన్ని తలుపులు తెరవగలడు?

మూడో పేషెంటు మునలివాడు బాగా. ఊపిరి తిరగడంలేదని వచ్చాడు. గుండెలో

స్వప్నావళి

జీవితం ఒక నడిచే నీడ

— వేక్స్పియర్

* * *

వ్రణాభిప్రాయాన్ని మించిన ఆనత్యం ఈ లోకంలో మరొకటి లేదు.

— కార్లయిల్

* * *

పవిత్రమైన శ్రీ శేషస్సుకు వ్యభిచారి కంపిస్తాడు.

సత్యముతో తులతూగునది మరియొకటి లేదు.

— గాంధీజీ

* * *

శ్రీకి శ్రీత్వం పురుషుని ముందే జ్ఞాన కాని కొస్తుంది.

— శీలా వీరాజా

* * *

ఏకాకిగా నిలిచి వుండేవాడే ఈ ప్రపంచంలో కెల్ల దలవల్సివుడు.

— ఇబ్సెన్

* * *

ధర్మమును మనము నాశనం చేసినచోట మనము ధర్మముచే నాశనము చేయబడుదుము.

— కాళిదాసు

* * *

రాజకీయాలు రక్తపాతంలేని మ హాయుద్ధాలు. యుద్ధాలు రక్తపాతంతో కూడిన రాజకీయాలు.

— మావో

* * *

ధనవంతుడు తనకు తోచినపుడు బీదవాడు తన చేతి కందినపుడు భుజిస్తాడు.

— నర్ రిబ్బ్యు రానడే

* * *

తాత్వికులు ప్రపంచానికి వ్యాఖ్యానం మాత్రమే చెప్పారు. ప్రపంచాన్ని మార్చటం మనవంతు.

— కార్లమార్క్స్

* * *

సృష్టికి శోభనిచ్చేది సంసారియే-సన్యాసి కాదు.

* * *

నిజం రెండు రకాలుగా వుంటుంది.

— జస్టిస్ పా

* * *

అనుకరణను మించిన పొగడ్త లేదు.

— కె. ఆర్. మల్కావీ

సేకరణ : సోమగాని సత్యవారాయణ

నొప్పి వుందని నామమాత్రంగానై నా చెప్పలేను. మామూలుగా ఈసీజీ తీసే 'ఇన్ ఫిరియర్ ఇన్ ఫార్ క్షన్' వుందని తెలిసింది.

మామూలుగా ఇచ్చే ఇంజక్షన్లకి. ఆక్సిజన్ కి. మూసివేయబడిన ఆ వాతావరణానికి నీలంగా రంగులు వున్న గోడలను చూసి ఆ ముసిలాయన ముసిసిపోయేడు. "పింవగానే పలికే దాక్టరు. సిస్టరు" అని సంతోషించేడు

చుట్టాలనీ. చూపరులనీ లోపలికి రానివ్వరని నిక్కచ్చిగా కుర్ర దాక్టరు చెప్పినపుడు మంచి మంచి పద్ధతులు బేషుగ్గ వున్నాయని మెచ్చుకున్నాడు.

నాలుగో బెడ్ మీద ఒక ఏంజినా పేషెంటు వున్నాడు. ఈయనకి అలసినా, అరిచినా గుండెల్లో నొప్పి వస్తుంది. ఈయన ఎదా ఎదా సిగరెట్లు తాగుతాడు. రాత్రంతా మేలుకోవడం ఈయనకి నిత్యకృత్యం. తాగడంలో రూలూ. రెగ్యులారిటీ లేదు. ఈయని చిన్న వైజా బ్లడ్ ప్రెషర్ పేషెంటు. వుప్పు వదిలి వుండలేడు

అందువలన ఈయనకి చీటికి మాటికి గుండె నొప్పి వస్తుంది.

ఈసారి ఈసీజీలోలో మార్పులు కాస్త అనుమానాస్పదంగా వున్నాయని ఆల్టర్నేషన్ కోసం చేర్చారు.

ఆయిదోనంబర్ బెడ్ లో ప్రస్తుతం ఎవరూలేరు. ముందో ఆమ్మాయి వుండేది. ఆ ఆమ్మాయి గుండె "ఆహిస్తా. ఆహిస్తా" అని మహూద్ రపి పాటలా కొంతసేపు మెల్లగానూ, 'చా హెకోయి ముయె ఇంగ్లీ క హె' అని ధడక్ ధడక్ మని కొట్టుకోవడమూ చేసేది. "సిక్ వైనన్ సిండ్రోమ్" అని పేరుపెట్టి ఆ ఆమ్మాయిని కూడా వుంచారు ఆల్టర్నేషన్ కి. నిన్ననే పంపించేశారు- కారణమేమీ కనిపించక "వైరల్ మయోకార్డయిస్" అని పేరుపెట్టి.

ఐసీసీయూలో (ఇంటెన్సివ్ కరోనరీ కేర్ యూనిట్) అడ్మిట్ అయిన ప్రతీ పేషెంటు గురించీ అయిదు ముఖ్య విషయాలు గుర్తించి కాగితం మీద రాయాలంటుంది చిన్న లేదీ కన్సల్టెంట్. అందులో తాగుతాడా తాగడా అన్నది ఒకటి.

అమెరికా పుస్తకాలతప్ప మన పుస్తకాలు అసలు ముట్టని కుర్ర దాక్టరు ఈ లేడీ దాక్టరుకేం రాదంటాడు. "అంటే నా కంటే రెండు ముక్కలు రావొచ్చు. నాకంటే ఆరేళ్ళు అనుభవానికి రావాలి నంత రాదు. ఉదాహరణకి ఈ తాగడమే తీసుకో. ఆల్కహాల్ కి మయోకార్డియల్ ఇన్ ఫార్ క్షన్ కి ఏ మీ సంబంధం లేదు. అని ఇక్కడ స్పష్టంగా రాసేడు" అన్నాడు పంజాబీ ఎర్రనర్సు పిల్ల భుజం మీద ఓ చరుపు చరిచి.

తేబుల్ మీద వున్న 'కార్డియో వాస్కులార్ డయగ్నోసిస్ ఎండ్ థిరపి' అనే పుస్తకం తీశాడు.

'చూడు చిన్నగావున్నా ఎంత ముద్దుగా వుందో' అన్నాడు. 'నీలా! అని యాద్ చెశాడు.

"ఏవ(న్నావ్?" అంది. "నీలా ముద్దుగా వుంది అన్నాను" అన్నాడు.

"కాని ఒక్కటే తేడా. ఈ పుస్తకాన్ని నా ఇష్టం వచ్చినపుడు ముద్దుపెట్టుకోవచ్చు. కాని నిన్ను కుదరదుకదా" అన్నాడు.

ఆ ఆమ్మాయి పకపకా నవ్వింది. ఆమె బుగ్గల్లో ఎర్రదనం, సిగ్నూ. ఆమె కళ్ళల్లో అతనంటే దిహుళా అతని మాటలంటే ఇష్టమూ స్పష్టంగా మెరిశాయి.

"ఏం?" అంది ఆ ఆమ్మాయి.

"మనసా కవ్వించకే నన్నిలా" అని తెలుగు పాట పాడాడు.

"ఏంటి అంటున్నావ్?" అంది.

"ఏమీ లేదు. ఈ పేషెంటు లేకుండా సువ్వా నేనూ మాత్రమే వుంటే అని ఆలోచిస్తున్నాను" అన్నాడు.

"డాక్టర్" అని పిలిచాడు బెడ్ నంబర్ వన్: మన్ మోహన్ కిషన్.

"ఎన్" అని నడిచాడు కుర్ర దాక్టరు.

"ఆర్ యు బిజీ?" అని అడిగాడు మన్ మోహన్.

ఏమనాలో తెలియకపోయినా. అప్రయత్నంగా అలవాటులా "నో" అని వచ్చింది నోటినుంచి.

"కూర్చోండి డాక్టర్" అని తన పక్కమీద చూపించాడు.

"పరవాలేదు చెప్పండి. నిలబడడం మాకు అలవాటే" అని అంటూ ఎర్రపిల్లవైపు చూశాడు. ఆ చూపులో ఇవాల్టికి వీడి స్టోరీ పూర్తికాదు. మన స్టోరీ మొదలుకాదు అన్న భావం వుంది.

ఆ ఆమ్మాయి నిట్టూర్చినట్టు నడిచింది ప్రక్క గదిలోకి.

మన్ మోహన్ మొదలుపెట్టాడు "తమ కాలేజీలో చదివే రోజుల్లో...."

కుర్ర దాక్టరు కసిగా అడ్డు తగిలాడు "ఏం చదివారంటూ...."

"బీ. కాం." అన్నాడు.

ఆ రోజుల్లో తను చాలా ఫ్లర్టింగ్ టైప్ మనిషినని స్పష్టంగా చెప్పాడు.

కుర్ర దాక్టరు వినడం ప్రారంభించాడు.

"నేను చాలామంది ఆమ్మాయిల్లో తిరిగాను. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే ఆడదాని పవిత్రతమీద నాకు నమ్మకంలేదు. అవకాశం లేనివాళ్ళు మాత్రమే పవిత్రంగా వుంటారని నా వుద్దేశం. కాని నా భార్య

కేంట్స్ కుక్

విస్పిగాడి చెల్లెలు పెళ్ళికి వెళ్ళాను. వాడు నా క్లోజ్ ఫ్రెండ్! పెళ్ళి ఏర్పాట్లలో నేనూ సహాయపడ్డాను. గాడిచాయి దగ్గర సుబ్బారావు కనిపించాడు.

"ఇతనే పెళ్ళివంటలు చేస్తాడు...." అన్నాడు విస్పిగాడు.

ఖర్చరా బాబూ అని నుదురు కొట్టు కున్నాను. ఎందుకంటే సుబ్బారావు మా ఆఫీస్ కాంటిన్లో వంటవాడు. వాడు చేసిన ఇడ్లీలు తిన్నవాళ్ళు ఇక జన్మలో ఇడ్లీ తినం అనిబట్టు పెట్టకుంటారు. వాడు చేసే టీకి, మంచినీళ్ళకు తేడా చెప్పగల్గిన వాళ్ళకు నోబెల్ ప్రైజ్ ఇవ్వవచ్చు.

విస్పిగాడిని దూరంగా పిల్చి.

"వీడెక్కడ దొరికాడరా!....వంటలు తగలేస్తాడు చూడు.... అన్నాను.

ఆ మాటలకు వాడూ ఖంగాడపడ్డాడు. కానీ చెయ్యగలేదీ లేదు.

పెళ్ళిబోజనం చేసిన వాళ్లంతా వంటలు చాలా బాగున్నాయని అంటుంటే. ఎండకో సమ్మబుద్దికాలేదు నేనుకూడా వద్దన లో వున్నానుకనుక నేను దుచి చూడలేదు. ఆఖరి పంక్తిలో నేను బోజనం చేశాను.

చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. ఆ వంటలు ఆద్భుతంగా వున్నాయి. ప్రతీ ఐటమూ గొప్ప రుచిగా వుంది.

"ఏరా.... సుబ్బారావు బాగానే చేశాడు. వంట. నువ్వు భయపెట్టావు." అన్నాడు. విస్పిగాడు.

ఏం జవాబు చెప్పాలో తెలియక నీళ్ళు నమిలాను.

తర్వాత సుబ్బారావుని కల్చి.

"చాలా బాగుంది వంట.. నీ కాంటిన్ పదార్థాల రుచి తెలిసి వంట బాగాదను కున్నా" అన్నాను

సుబ్బారావు నవ్వాడు.

"భలేవారు సార్. అది గవర్నమెంటు కాంటిన్. ఎలా చేసినా అడిగే నాడులేదు. వైగా వది సంవత్సరాలుగా ప్రమోషన్ లేదు నాకు. విరక్తి కల్గివున్న నేను వంట బాగా ఎందుకు చెయ్యాలి.. ఈ పెళ్ళి ఆలా కాదు. ఇందులో నా వ్యక్తిగతమైన బాధ్యత వుంది." అన్నాడు.

— పాలకూర సీతాలత

పూరితమైన ప్రక్రియలు జరపడం ఎంత వరకూ సబబు? దీనికి సంబంధించిన డిస్ కషన్ని చదువుతూ కుర్చీలో వెనక్కివారి ఆలోచిస్తున్నాడు కుర్రడాక్టరు.

మళ్ళీ "డాక్టర్!" అని పిలిచాడు మన్ మోహన్.

ఈసారి కాస్త క్యూరియాసిటీతో నడచి ఆతని దగ్గరికి వెళ్ళాడు కుర్రడాక్టరు.

ఒక విధంగా చెప్పాలంటే మన్ మోహన్ తన సమస్యని చాలా స్పష్టంగా వివరించాడు. తన సందేహాల్ని సూటిగా సూచించాడు.

తనకి ప్రీలమీడ సమ్మకం లేదన్న విషయం ఇందాకే స్పష్టం చేశాడు కనుక—

ఇలా అన్నాడు: "నా భార్యే కనుక నా బలహీనమైన పరిస్థితివలన తన బలహీనత లకు లోనయి అటువంటి, ఇటువంటి పరి స్థితిలో పడడం నేను ఎంత మాత్రం మూ సహించలేను. ఈ విషయమే నన్ను ప్రతీ క్షణం తినేస్తోంది. అందుకనే నా భార్య నా ప్రక్కనే వుండాలని కోరుతున్నాను."

కుర్రడాక్టరు తనకు ఆదవాళ్ళమీద వుండే అభిప్రాయాల్ని గురించి ఆలోచించడం లేదు.

అటోమేటిగ్గా నటించడం ప్రారంభిం చాడు.

భారతీయ ప్రీలూ, వాళ్ళ పవిత్రతా, ఇండి య్ ట్రెడిషన్-దాని ప్రభావం. తన వుద్దేశ్యంలో ఆతని మినెస్వల్లు (అవిడ స్టీవ్ లెనెలా, లోనెకవైపు తన చూపులూ మైనెస్ చేసి) తన మనసులో మెదిలే గౌరవ భావం చెప్పాడు.

ఒక నిమిషం ఆగి మళ్ళీ ఇలా అన్నాడు: "ఎన్ని అడుగులు ముందుకు వేసినా భార తీయ మహిళ భారతీయ మహిళే."

ఇలా ఆనందంతో ఆతని మనసులో భార తీయ మహిళల ఇన్ హిబిషన్స్, భయాల వల్ల ఆప్యాయత నిజంగానే పెల్లుబికింది.

ఆసైన నైంటిఫిక్ విషయాల్ని సులభ మైన భాషల్లో వివరించాడు. వెక్స్ విష యంలో ఆతను (మన్ మోహన్) ఎంత మాత్రమూ బలహీనుడుకాడు అన్న విష యంలో వీలయినంత నమ్మకాన్ని కలిగిం చాడు. కావాలంటే ఎర్రపుస్తకం చదవ మన్నాడు. ఏదో ఒక వాక్యం చదివి విని పించాడు.

రెండు మూడు రోజుల తర్వాత మన్ మోహన్ కిషన్ ని వార్డుకి పిట్ట చేశారు. ఆపుడూ ఆపుడూ శ్రీమతి మన్ మోహన్ లిఫ్ట్ దగ్గర కనబడిందనీ. అదనీ, ఇదనీ కుర్రడాక్టరు అంటూ వుండేవాడు. ఆ తరు వాత వాళ్ళ గురించి మాట్లాడలేదు. అంటే

వాళ్ళు ఇంటికిపోయి వుండాలి.

* * *
రెండవ నంబర్ పే పేంటు. ఎక్స్ టెన్సివ్ ఏంటీరియర్ ఇన్ ఫార్ క్షన్. ఏ విధమైన కారణం కనబడని పరిస్థితి.

ఈయన వలన ఎక్టోపిక్స్ ఎంత భయం కరమైందో తెలుసుకున్నాను.

ఎక్టోపిక్స్ గబగబ లెక్క లేవని వచ్చాయి. రకరకాలవి వచ్చాయి ఇతనికి.

రెండురోజులు డ్రిప్స్ పెట్టారు.

మందులు ప్రారంభించారు.

ఏం చేసినా ఎక్టోపిక్సు అందరి బుర్రలపై తినేశాయి.

ఈయనకోసం ఈయన బంధువులు నగ రంలోవున్న ప్రముఖ, అప్రముఖ, తెలి వైన, తెలివితక్కువ, అందరు డాక్టర్లని పిలిచారు "రండి రండి చూడండ"ని.

వాళ్ళకేం వచ్చినవాళ్ళు వచ్చినట్టు "టింగురంగా" అని తమతమ పీజాలు తీసుకుపోయారు.

ఒకరు ఈ మందు ప్రారంభించండి అని రాసిపోతే ఒకళ్ళు ఈ మందు మానివేయండి అని రాసిపోయారు.

చివరకు పేషెంటుకు దక్కిన మందులు పంజాబీ నర్సుపిల్ల, కుర్రడాక్టరు ఛాయి నెలమీద దక్కినవి.

ఒక ఎక్స్ పర్ట్ డాక్టరు. "ఇది ఐడియల్ కేస్ ఫర్ పేసింగ్" అన్నాడు.

"పేసింగ్ చుద్ద వేస్తు" అన్నాడు మరొ కాయన.

ఒక వుదయం ఎక్టోపిక్సు ఉధృతంగా వ్యాపించి. ఆకస్మాత్తుగా మోకమైన స్థితిలో పడ్డాడు. దీన్నే వీ. ఎఫ్ (V. F.) అంటారుట.

"వీ. ఎఫ్ వీ. ఎఫ్" అని అర్చి. దీపి బ్రిలేటరుతో పేషెంటుకి పాకు కొట్టాడు కుర్రడాక్టరు.

ఆగిపోయిన గుండె పనిచేస్తుందన్న విషయం మొదటిసారిగా గమనించాను.

క్రమక్రమంగా కోలుకో సా గా డు పేషెంటు.

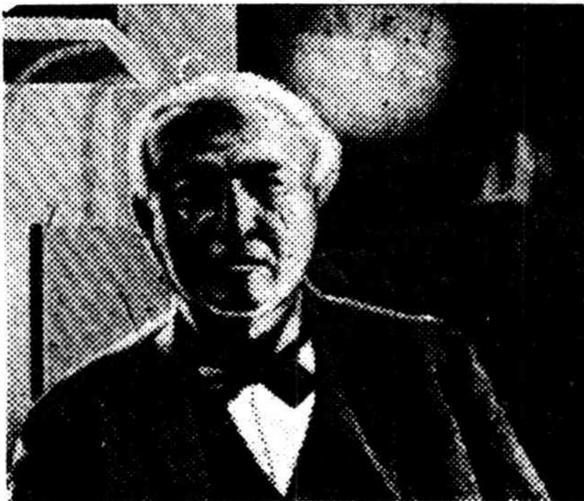
రోజులు గడుస్తున్నయ్య.

* * *
"ఇంస్టిట్యూట్ వీక్లి" వాళ్ళు గుండె జబ్బులు-రక్తనాళానికి సంబంధించిన శత్రు చికిత్సమీద ఒక ప్రత్యేక సంచిక వేశారుట. అది విడుదలైన వారం పదిరోజుల్లో డిల్లీ, బొంబాయి మొదలైన పెద్ద నగరాల్లో గుండెనొప్పులతో డాక్టర్లని దర్శించే పేషెంట్ల సంఖ్య విపరీతంగా పెరిగి పోయిందట.

ఈ విషయాన్నే గేటు దగ్గర నిలబడి

పరిశోధనా మార్గం

ప్రఖ్యాత శాస్త్రజ్ఞుడు థామస్ ఎడిసన్ కు విందులన్నా వినోదాలన్నా నచ్చేవి కావు. ఒక రోజు సాయంత్రం ఒకవిందుకు వెళ్ళవలసివచ్చింది. ఎడిసన్ అక్కడికి వెళ్ళిన వ్యక్తులు ఏవేవో పనికిరాని విషయాలు పిచ్చాపాటిగా చెప్పుకుంటున్నారు. ఇంకా విందు ఆరంభం కాలేదు. ఎడిసన్ కు చాలా విసుగ్గా వుంది. ఎలాగైనా అక్కడి నుంచి తప్పించుకొని తన లేబరేటరీకి వెళ్ళిపోవడానికి ఆ లోచి స్టూ గుమ్మం దగ్గర వచ్చాడు చేస్తున్నాడు ఇంతలో విందు ఏర్పాటు చేసిన వ్యక్తి వచ్చి ఎడిసన్ ను చూసి "హలో! ఎడిసన్ గారూ! మీరిక్కడకు వచ్చినందుకు చాలా సంతోషంగా వుంది. ఇప్పుడు మీరు దేన్నిగురించి పరిశోధన చేస్తున్నారు" అని ప్రశ్నించాడు.

"బయటికి పోయే మార్గం గురించి" అన్నాడు ఎడిసన్ పరాకుగా.

సేకరణ:

ఈదువల్లి వెంకటేశ్వరరావు

ఇద్దరు కన్సల్టెంట్లు మాట్లాడుకుంటున్నారు. ఆ విషయం మాట్లాడుకుని కన్సల్టెంట్లు బయటికి నెమ్మదిగా నడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయారు.

కుర్ర డాక్టర్, ఎర్రనర్సు డేవిడ్ దగ్గర కూర్చుని చుక్కలూ, గీతలూ, గళ్ళూ ఆట ఆడుకుంటున్నారు ఆవేళిపని అయి పోవడంవలన.

"నేను గెలిస్తే నువ్వు నాకు టాపికంటే పెద్ద టాపి ఇవ్వాలి. నేను ఓడిపోతే నీకు నేను ఇస్తాను" అన్నాడు కుర్రడాక్టరు. టాపికంటే పెద్ద టాపి అంటే—?"

"తెలీదా?" అన్నాడు గమ్మత్తుగా నవ్వుతూ.

"ఊహం"

"స్వీట్. స్వీట్. కే....ఒకే...." అన్నాడు.

ఆ ఆమ్మాయికి అర్థమయి, అర్థంకాని సందేహం.

ఎందుకయినా నుంచిదని, "నో" అంది.

"నో అంటే నే ఆడను పో" అన్నాడు కుర్ర డాక్టరు.

"ఆరెంజి డ్రింకు ఆ రెంజి డ్రింకు వందెం" అంది ఆ ఆమ్మాయి.

"టాపి టాపి వందెం" అన్నాడు కుర్ర డాక్టరు.

"సరే టాపి టాపి వందెం" అంది ఆమ్మాయి నవ్వుతూ.

ఇద్దరూ ఆటలో వద్దారు. ఆ రోజు ఆ మూడు ముఖ్య విషయాలూ జరిగాయి.

ఒకటి-మూడో పేషెంటు ముసలాయన డిస్పార్టి అయ్యాడు వుదయం.

రెండు-మధ్యాహ్నం ఐ సీ సీ యూ లో ఎవరూలేని సమయం చూసి రెండవ నంబర్ బెడ్ పేషెంట్ తన భార్యని ముద్దు పెట్టు కున్నాడు. ఎవరూ లేరనుకున్నాడేమో. కాని కుర్రడాక్టరు చూశాడు. కాస్త కనిరేడు ఆతని భార్యని.

ఆవేళమూ, వుద్రేకమూ వున్నాయో, ఆస్యాయతా అనురాగమూ వున్నాయో ఆ తనిలో ఆ ఊణంలో నాకైతే తెలీదు.

మరో సావుగంటకి మళ్ళీ వీ. ఎఫ్. వీ. ఎఫ్ అని అర్పారు. మళ్ళీ మామూలు తతంగమంతా చేశారు....కాని ఈసారి మాట దక్కలేదు. ఫలితం కన్పించలేదు.

రెండవ నంబర్ పేషెంటు మరిక లేడు. నిజంగా ఆతనిలో కలిగిన ఎగసిన వుద్రే కమే ఇందుకు కారణమా?

ఈ విధంగా ఐ సీ సీ యూ ఖాళీగా వుండడం వలన కుర్రడాక్టరు, ఎర్ర నర్సుల మధ్య చుక్కలూ, గీతలూ, గళ్ళూ ఆట బ్రహ్మాండంగా సాగుతోంది.

అకస్మాత్తుగా మూడో ముఖ్య విషయం జరిగింది.

సాయంత్రం ఏడున్నరకి కుర్రడాక్టరు

డ్యూటీ పూర్తయే వేళకి మన్ మోహన్ కిషన్ మళ్ళీ విపరీతమైన గుండెనొప్పితో వచ్చాడు. అడ్మిట్ చెయ్యవలసి వచ్చింది. "ఈ సీజీలో జరిగిన మార్పులు మామూలు స్థితికి రాకుండానే మళ్ళీ రావడం వలన ఇది నిజమైన హార్ట్ ఎటాకా; అన్నది చెప్పలేం" అంది చిన్న లేడీ కన్సల్టెంట్.

"ఇతనికి ప్రస్తుతం ఏమీ లేదు" అని. "డిస్ట్రిబ్యూటర్ ఇంజక్షన్ ఎస్. ఓ. ఎస్. ఇవ్వండి" అంది.

"ఆతని గుండెల మీద స్పష్టంగా విని పిస్తున్న 'పెరికార్డియల్ రబ్' ఆతని పెరి గిన గుండె వ్యాధికి నిదర్శనం" అన్నాడు కన్సల్టెంట్.

చుక్కలూ, గీతలూ, గళ్ళూ, ఆరెంజి డ్రింక్. టాపిల మైకంలో వున్న కుర్ర డాక్టరు కళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి.

తను ఎర్ర పుస్తకంలో చదివి వినిపించిన వాక్యాలు ఎంతవరకు బాధ్యత వహించాయో అర్థంకాలేదు.

రెండవ నంబరు పేషెంటు విషయంలో జరిగిన సంఘటననీ, ఎర్ర పుస్తకాన్నీ, మన్ మోహన్నీ పక్క-పక్కన నిలబెడితే - తన మొహం వెలవెలబోతోంది.

నిజంగా మన్ మోహన్ కి ప్రస్తుతం గుండెజబ్బు ఏమీ లేకుండా వుండడం అన్నది నిజమైతే—

ఈ ఆందోళనంతా మూసివేయబడిన ట్టున్న ఈ వాతావరణంలో బంధించడం వలన కలిగినదేనా?

ఇంత సోఫిస్టికేటెడ్ గా, పకడ్బందీగా నిర్మించబడిన ఈ ఐ సీ సీ యుల వువయోగం ఇంతేనా?

మరి మూడవ పేషెంటు ఆనందంగా. హాయిగా, ధైర్యంగా ఇదేగోడల నీలి నీలి రంగులు చూసి మురిసిపోయి, కోలాకుని ఇంటికి వెళ్ళడం వీటివలన కాదా? వీటి ప్రయోజనం తనకే వుదయం అత్యున్నతంగా అన్నించలేదా?!

చదివినవీ, నమ్మినవీ, శాస్త్రజ్ఞులు శాస్త్రీక రించినవీ తను రోగులకి వినిపించి, తను నమ్మి ఘోరంగా దెబ్బతినాడు.

తన కర్తవ్యం ఏమిటి?

ప్రజలకి తను ఇవ్వవలసిన సందేశం ఏమిటి?

తనకి తన దేహమంతా సందేహంతో నిండిపోతే ఇంక సందేశ మేమివ్వగలడు?

తనకే తనే అత్యంత చిన్నదైన నీటి బిందువు కంటే చిన్నగా కన్పించి, ఎర్ర నర్సు పిల్లని ఆరెంజి డ్రింకుగాని, టాపి గాని ఇవ్వమని అడగడం మర్చిపోయాడు కుర్ర డాక్టరు.

